

fra Miljøstyrelsen, men i takt med at grundlaget for disse vejledninger udvides og ændres til i højere grad at inddrage vurderinger af, hvad der er opnåeligt ved anvendelsen af mindre forurenende produktionsmetoder, vil det naturligtvis også stille krav til tilpasninger og omlægninger af den kommunale tilsynsindsats.

Det bør i den forbindelse fremhæves, at kriteriet om, at virksomheden ikke må »medføre væsentlig mere forurening, end der ville forekomme ved anvendelse ved mindst forurenende teknologi«, ikke alene går på virksomhedens teknologi i snæver forstand, dvs. processerne og de tekniske anlæg, men også produktionsgangen, driftsforholdene og vedligeholdelsen af anlæggene.

Undersøgelser foretaget i Københavns kommune har således vist, at der er endog meget store forskelle med hensyn til spild og affaldsfrøbringelse på forskellige virksomheder, som med hensyn til processer, råvarer, produktionsmængde og produktionsanlæg er sammenlignelige. En væsentlig side af, hvad der skal forstås ved »mindst forurenende teknologi« er således det, man kunne kalde »god råvare-husholdning«, hvilket indbefatter driftsrutiner, som i videst mulige omfang begrænser spild og affaldsproduktion med den givne teknologi i snæver forstand.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, pkt. 2, vil krav om forureningsbegrænsning ud fra en renere teknologi-betragtning ikke blive fastsat som påbud om anvendelse af en nærmere bestemt renere teknologi. Kravet vil blive udmøntet som et krav om begrænsning af forureningen, herunder frembringelsen af affald, eller som et krav om begrænsning af nærmere bestemte råvarer, stoffer eller materialer, når det har vist sig muligt at foretage denne begrænsning ud fra en tilgængelig, renere teknologi. Herefter er det op til virksomhederne selv at vurdere, hvorledes man teknologisk vil opfylde disse ændrede krav.

Endvidere er påbudsbestemmelsen i § 40 udvidet i forhold til den gældende lovs § 44 derved, at påbud nu også skal kunne meddeles overfor anlæg eller aktiviteter, som skønnes at indebære en nærliggende risiko for væsentlig forurening. Betingelserne for anvendelsen af en sådan indgrebsmulighed er ikke nødvendigvis sammenfaldende med betingelserne for indgreb ud fra rene nødretssynspunkter. Også mindre kvalificerede fare- eller risikosituationer må kunne begrunde et påbud efter § 40. Tilsvarende gælder, at faren eller risikoen ikke behøver at være overhængende, men blot nærliggende. Derimod falder fjernere liggende, eller blot hypotetiske faremuligheder uden for reglens anvendelsesområde.

Ovennævnte synspunkter og principper gælder og-

så ved anvendelsen af den tilsvarende bestemmelse i lovforslagets § 41.

Til § 41

Bestemmelsen om muligheden for at gribe ind overfor forurening fra virksomhed, der ikke er på listen over særligt forurenende virksomhed, er overført fra kapitlerne 10 og 11 i bekendtgørelse af reglement om miljøbeskyttelse. Ved at samle reglerne om virksomhedernes forurening i loven opnås større overskuelighed. Indgrebsmulighederne er udformet i overensstemmelse med de skærpede bestemmelser i lovforslagets § 40, stk. 1-3, om indgreb overfor ikke-godkendte listevirksomheder under henvisning til mulighederne for at anvende mindst forurenende teknologi eller bedst mulige rensning.

Kommunalbestyrelsens afgørelser om påbud og forbud kan indbringes for miljøministeren.

En række af de erhvervsvirksomheder, der omfattes af stk. 1 og 2, har hidtil stået på listen over særligt forurenende virksomheder. Det er foreslået, at virksomhederne udgår af listen, da de ikke anses for at være særligt forurenende. Det bemærkes, at erhvervsvirksomheder omfattes såvel af private som offentlige virksomheder.

Miljøstyrelsen har udarbejdet en række vejledninger om vurdering af forureningsforhold for at sikre, at der ved miljøsagsbehandling foretages en rimelig ensartet vurdering (f.eks. om lugt, støj og spildevand).

Styrelsen vil så vidt muligt udarbejde branchevejledninger for virksomhedstyper, der er karakteriseret ved, at der er mange af slagsen, og at de har meget ensartede forureningsforhold, (såsom trævirksomheder og korn- og foderstofvirksomheder).

Styrelsen vil i øvrigt i sin generelle vejledningsvirksomhed tilkendegive overfor de lokale miljømyndigheder, at der som hidtil skal sikres en proportionalitet mellem målsætningen om at begrænse forureningen og de miljøkrav, der stilles.

Dette indebærer bl.a., at der skal fastsættes realistiske tidsfrister for opfyldelsen af miljøkrav, og at der ved fastsættelsen af nye miljøkrav skal tages hensyn til afskrivningstiden for allerede foretagne miljømæssige investeringer.

Det bemærkes, at hvis der udvikles renere teknologi på området: Opbevaring og anvendelse af husdyrgødning, vil gennemførelsen heraf ske ved en ændring af husdyrgødningsbekendtgørelsen.

Bestemmelsen i stk. 5 giver tilsynsmyndigheden mulighed for på forhånd at tilkendegive, hvilke miljøkrav der kan forventes stillet over for en virksomhed, der ikke er optaget på listen over særligt forurenende virksomheder.